

Cartea lui Daniel – O sută cincizeci și șase

Dezvăluirea ultimei viziuni a lui Daniel: o perspectivă millerită asupra adevărilor profetice pentru timpul de față

Jeff Pippenger
2024-03-24

A re începe cercetarea noastră asupra ultimei viziuni a lui Daniel prin aplicarea principiului reprezentat de Alfa și Omega, care arată că El identifică întotdeauna sfârșitul cu începutul. Prin urmare, Belteșatar, care este Daniel în chiar primul verset al ultimei viziuni a lui Daniel, ar fi de asemenea reprezentat în partea finală a aceleiași viziuni. Am identificat că Belteșatar reprezintă poporul legământului lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, care înțelege „chazon”-ul, viziunea istoriei profetice, așa cum este reprezentată prin cuvântul „lucru”, în versetul unu. Acea viziune a istoriei profetice este „șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase, care echivalează cu două mii cinci sute douăzeci de ani. Belteșatar înțelege de asemenea „viziunea” din versetul unu, care este viziunea „mareh” de două mii trei sute de ani, care reprezintă apariția bruscă a lui Hristos.

În capitolul doisprezece, Daniel reprezintă mișcarea primului înger și, de asemenea, mișcarea celui de-al treilea înger, căci ambele mișcări împlinesc parabola celor zece fecioare. În capitolul doisprezece există cel puțin cinci adevăruri care au făcut parte din mișcarea millerită, care reprezintă adevăruri pe care mișcarea celui de-al treilea înger trebuie, de asemenea, să le experimenteze și să le înțeleagă. Ambele mișcări împlinesc parabola celor zece fecioare, iar fecioarele înțelepte ale ambelor mișcări sunt chemate să înțeleagă acel fapt profetic. Ambele mișcări trebuie să înțeleagă primul adevăr profetic pe care Miller a fost călăuzit să-l recunoască, așa cum este reprezentat de „șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase. Celelalte trei experiențe și înțelegeri paralele se găsesc în ultimele câteva versete ale capitolului.

I od vremena kad bude ukinuta svagdašnja žrtva i postavljena gadost pustoši, bit će tisuću dvjesto i devedeset dana. Blagoslovljen je onaj koji čeka i dođe do tisuću tristo i trideset i pet dana. A ti idi svojim putem do kraja; jer ćeš počivati i stajat ćeš u svojoj baštini na svršetku dana. Daniel 12:11–13.

Rămășița poporului lui Dumnezeu din cartea Apocalipsei posedă trei caracteristici profetice principale. Ei păzesc poruncile lui Dumnezeu, au credința lui Isus și susțin Spiritul Profetic.

Și mi-a zis: „Scrie: Fericiți sunt cei chemați la ospățul nunții Mielului.” Și mi-a zis: „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu.” Și am căzut la picioarele lui ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: „Vezi să nu faci una ca aceasta! Eu sunt împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi care au mărturia lui Isus. Închină-te lui Dumnezeu, căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.” Apocalipsa 19:9, 10.

Milleriții au înțeles corect că „necurmatul”, din cartea lui Daniel, reprezenta păgânismul și că „vremea când necurmatul” a fost „înlăturat” a fost anul 508. A respinge acest adevăr înseamnă a respinge autoritatea „mărturiei lui Isus”, care „este duhul prorociei”, căci Duhul Profetiei identifică

în mod clar că Milleriții au avut dreptate în înțelegerea lor cu privire la „necurmatul”.

„Apoi am văzut, în legătură cu «Necurmata», că cuvântul «jertfă» a fost adăugat prin înțelepciunea omenească și nu aparține textului; și că Domnul a dat înțelegerea corectă a acesteia acelor care au vestit strigătul ceasului judecării. Când exista unitate, înainte de 1844, aproape toți erau uniți asupra înțelegerii corecte a «Necurmatei»; dar din 1844, în această confuzie, au fost îmbrățișate alte vederi, iar întunericul și confuzia au urmat.” Review and Herald, 1 noiembrie 1850.

Mileriții au înțeles că împotrivirea păgânismului față de ridicarea papalității la putere în 538 a fost înlăturată în anul 508. Milleriții au avut dreptate, însă înțelegerea lor a fost limitată. Poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, care este reprezentat de Belteșatar în versetul unu, va vedea că perioada de la anul 508 la 538 reprezintă o perioadă profetică, prefigurată de cei treizeci de ani de pregătire din istoria lui Hristos, care au precedat înputernicirea Sa la botezul Său. Ei vor vedea că această perioadă profetică reprezintă, de asemenea, perioada profetică de la 1776 până la 1798 și că toate aceste trei perioade reprezintă vremea sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, care a început la 11 septembrie 2001 și se încheie la legea duminicală care va veni în curând.

În capitolul doisprezece, Daniel îi reprezintă pe milleriți și cele cinci adevăruri și experiențe importante care trebuie să fie repetate în cei reprezentați de Belteșatar. Al treilea adevăr și a treia experiență a milleriților este „concepția corectă despre «necurmata», ... pe care Domnul a dat-o ... celor care au vestit strigătul ceasului judecării”. A respinge acel adevăr înseamnă a respinge scrierile lui Ellen White, care sunt Spiritul Profetiei. Al patrulea adevăr și a patra experiență a milleriților, și a solilor îngerului al treilea, este profeția celor o mie trei sute treizeci și cinci de ani, care a început în anul în care „necurmata” a fost luată, în 508.

Începând din 508, o mie trei sute treizeci și cinci de ani te duc la 1843, însă nu pur și simplu la 1843, căci profeția indică, de fapt, chiar ultima zi a anului 1843, fiindcă ea spune: „Ferice de cel ce va aștepta și va ajunge până la o mie trei sute treizeci și cinci de zile.” Cuvântul ebraic tradus prin „va ajunge” este „naga” și înseamnă „a atinge” sau „a pune mâna pe”. Prin urmare, profeția înseamnă: „ferice de cel ce va aștepta și” va atinge sau va pune mâna pe 1843.

Binecuvântarea așteptării, în istoria millerită, a fost pentru acele fecioare înțelepte care au trecut prin prima dezamăgire, dar au așteptat vedenia care zăbovea. Pe măsură ce milleriții au așteptat „vedenia care zăbovea”, în împlinirea pildei celor zece fecioare și a capitolului doi din Habacuc, ei au fost binecuvântați. În acel timp de zăbovire, au văzut atunci că îplineau pilda și că, la sfârșit, vedenia avea să „vorbească”. Timpul lor de zăbovire și dezamăgirea lor se întemeiau pe identificarea greșită potrivit căreia cele două mii trei sute de zile se vor încheia în 1843, însă vedenia era, în realitate, pentru 1844. Dezamăgirea lor se întemeia pe experiența prin care trecuseră atunci când anul 1843 s-a încheiat fără revenirea lui Hristos. Dezamăgirea lor și binecuvântarea rostită asupra acelor care, după aceea, au ales să aștepte se întemeiau în întregime pe chiar ultima zi a anului 1843, care „atinge” sau „vine la” 1844.

Experiența primei dezamăgiri, ca împlinire a parabolei celor zece fecioare, este înțeleasă și repetată în cei reprezentați de Belteșatar. Al cincilea adevăr și a cincea experiență care vor fi recunoscute de

cei reprezentați de Belțșatar sunt că, la „sfârșitul zilelor”, Daniel va „sta în partea sa de moștenire”.

„Daniel a stat în partea sa de moștenire de când a fost îndepărtată pecetea, iar lumina adevărului a strălucit asupra viziunilor sale. El stă în partea sa de moștenire, purtând mărturia care trebuia să fie înțeleasă la sfârșitul zilelor.” Sermons and Talks, volumul 1, 225, 226.

Milleriții au trăit procesul de curățire înfăptuit prin sporirea cunoștinței care a venit din cartea lui Daniel atunci când ea a fost desigilată în 1798. Cei reprezentați de Belțșatar vor trăi procesul de curățire înfăptuit prin sporirea cunoștinței care a venit din cartea lui Daniel atunci când ea a fost desigilată în 1989. Ei vor înțelege, de asemenea, că cartea lui Daniel are un scop special în sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii.

„Când Dumnezeu îi încredințează unui om o lucrare specială, el trebuie să stea la locul și în partea ce i-au fost rânduite, așa cum a făcut Daniel, gata să răspundă chemării lui Dumnezeu, gata să împlinească planul Său.” Manuscript Releases, volumul 6, 108.

Ca foști laodiceeni, cei reprezentați prin Belțșatar vor recunoaște că prin cărțile lui Daniel și Apocalipsa, care sunt aceeași carte, se împlinește redeșteptarea finală.

„Când cărțile lui Daniel și Apocalipsa vor fi înțelese mai bine, credincioșii vor avea o experiență religioasă cu totul diferită... Un lucru va fi cu siguranță înțeles din studiul Apocalipsei — că legătura dintre Dumnezeu și poporul Său este strânsă și hotărâtă.” The Faith I Live By, 345.

În calitate de foști laodiceeni, ei își vor fi recunoscut starea laodiceană și vor fi recunoscut că erau, din punct de vedere spiritual, tot atât de morți ca o vale de oase uscate; iar, ca răspuns la mărturia directă cu privire la starea lor de moarte și pierzare, își vor recunoaște nevoia de a fi vii ca primă prioritate.

„O redeșteptare a adevăratei evlavii în mijlocul nostru este cea mai mare și cea mai urgentă dintre toate nevoile noastre. Căutarea acesteia ar trebui să fie prima noastră lucrare.” Solii alese, cartea 1, 121.

Promisiunea Bibliei este că oricine caută va găsi, iar Duhul Sfânt îi va conduce apoi să înțeleagă că tocmai cărțile lui Daniel și Apocalipsei produc redeșteptarea necesară.

„Când noi, ca popor, vom înțelege ce înseamnă această carte pentru noi, se va vedea în mijlocul nostru o mare redeșteptare.” Testimonies to Ministers, 113.

సన్సహక గీరంధమైన పన్సెండవ అధ్యాయంలో వ్రతీబింబింపబడిన దనీయలు యొక్క చీవరి దర్శనం సమావేశం, ఆ చీవరి దర్శనంలోని మొదటి వచనంలో బెల్తీషజరుగ వ్రతీనీధి చేయబడిన దేమని అంతయదీన నీబంధన వ్రజలను ఉత్పత్తి చేసే అనుభవనీ గుర్రీన్తుంది. అక్కడ దనీయలు, బెల్తీషజరుగ వ్రతీనీధి చేయబడి, ఇరవై మూడు వందల సంవత్సరాల అంతరీగత దర్శననీయు, ఇరవై ఐదు వందల ఇరవై సంవత్సరాల బహుయ దర్శననీయు రెండింటినీ గీరహీన్తడు. అతడు “విషయము”నూ, “దర్శనము”నూ గీరహీన్తడు. అతడు chazon దర్శననీయు mareh దర్శననీయు గీరహీన్తడు. అతడు పరీశుద్ధన్ధలమును మరియు సైన్యమును తొర్రొకివీయుటనూ,

పరిశుద్ధన్ధలమును మరియు సైన్యమును పునరుద్ధరించుటనూ గౌరహిన్తడు.
అతడు ఉలయి నది దర్శనననియు హిద్దికీలు నది దర్శనననియు రెండింటినీ
గౌరహిన్తడు.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Este nevoie de un studiu mult mai aprofundat al Cuvântului lui Dumnezeu; îndeosebi Daniel și Apocalipsa trebuie să primească o atenție cum nu au mai primit niciodată în istoria lucrării noastre. S-ar putea să avem mai puțin de spus, pe anumite linii, cu privire la puterea romană și la papalitate; dar ar trebui să atragem atenția asupra celor scrise de profeți și apostoli sub inspirația Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. Duhul Sfânt a orânduit astfel lucrurile, atât în darea profeției, cât și în evenimentele înfățișate, încât să învețe că agentul omenească trebuie să fie ținut în afara privirii, ascuns în Hristos, iar Domnul Dumnezeu cerului și Legea Sa trebuie să fie înălțate. Citiți cartea lui Daniel. Rechemăți, punct cu punct, istoria împărățiilor reprezentate acolo. Priviți oameni de stat, consilii, armate puternice și vedeți cum a lucrat Dumnezeu pentru a smeri mândria oamenilor și a arunca în țărână slava omenească...”

„Lumina pe care Daniel a primit-o de la Dumnezeu i-a fost dată în mod deosebit pentru aceste zile de pe urmă. Viziunile pe care le-a văzut pe malurile Ulaiului și ale Hidechelului, marile râuri ale Șinearului, sunt acum în curs de împlinire, și toate evenimentele prevestite se vor împlini curând.”

„Luați în considerare împrejurările națiunii iudaice atunci când au fost date profețiile lui Daniel.”

„Să acordăm mai mult timp studiului Bibliei. Nu înțelegem Cuvântul așa cum ar trebui. Cartea Apocalipsei se deschide cu o poruncă adresată nouă, de a înțelege învățătura pe care o cuprinde. «Ferice de cel ce citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii», declară Dumnezeu, «și păzesc lucrurile scrise în ea, căci vremea este aproape.» Când noi, ca popor, vom înțelege ce înseamnă această carte pentru noi, se va vedea între noi o mare redeșteptare. Nu înțelegem pe deplin lecțiile pe care le dă, în ciuda poruncii care ne-a fost dată de a o cerceta și studia.

„În trecut, învățătorii au declarat că Daniel și Apocalipsa sunt cărți pecetluite, iar poporul s-a îndepărtat de ele. Vălul a cărui taină aparentă i-a împiedicat pe mulți să-l ridice, însăși mâna lui Dumnezeu l-a îndepărtat de pe aceste părți ale Cuvântului Său. Însuși numele «Apocalipsă» contrazice afirmația că ea este o carte pecetluită. «Apocalipsă» înseamnă că se descoperă ceva de însemnătate. Adevărurile acestei cărți sunt adresate celor care trăiesc în aceste zile de pe urmă. Noi stăm, cu vălul îndepărtat, în locul sfânt al lucrurilor sacre. Nu trebuie să stăm afară. Trebuie să intrăm, nu cu gânduri nepăsătoare, lipsite de evlavie, nu cu pași pripitiți, ci cu reverență și teamă sfântă. Ne apropiem de timpul când profețiile cărții Apocalipsei urmează să se îplinească...”

„Deținem poruncile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos, care este duhul prorociei. În Cuvântul lui Dumnezeu se găsesc nestemate de neprețuit. Cei care cercetează acest Cuvânt trebuie să-și păstreze mintea limpede. Niciodată nu trebuie să-și îngăduie apetitul pervertit în mâncare sau în băutură.”

„Dacă vor face aceasta, mintea va fi tulburată; ei nu vor fi în stare să suporte efortul cercetării adânci pentru a descoperi semnificația acelor lucruri care se referă la scenele de încheiere ale istoriei acestui pământ.”

„Când cărțile lui Daniel și Apocalipsa vor fi înțelese mai bine, credincioșii vor avea o experiență religioasă cu totul diferită. Li se vor oferi asemenea priveliști ale porților deschise ale cerului, încât inima și mintea vor fi profund impresionate de caracterul pe care toți trebuie să-l dezvolte pentru a ajunge la fericirea care va fi răsplata celor cu inima curată.

„Domnul îi va binecuvânta pe toți cei care vor căuta cu smerenie și blândețe să înțeleagă ceea ce este descoperit în Apocalipsa. Această carte cuprinde atât de mult din ceea ce este încărcat de nemurire și plin de slavă, încât toți cei care o citesc și o cercetează cu stăruință primesc binecuvântarea făgăduită celor «ce aud cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea.»”

„Un lucru va fi înțeles cu siguranță din studiul cărții Apocalipsa — că legătura dintre Dumnezeu și poporul Său este strânsă și hotărâtă.”

„Se observă o legătură minunată între universul cerului și această lume. Lucrurile descoperite lui Daniel au fost ulterior completate prin descoperirea făcută lui Ioan pe Insula Patmos. Aceste două cărți ar trebui studiate cu grijă. De două ori Daniel a întrebat: Câtă vreme va mai fi până la sfârșitul timpului?”

„Atunci am auzit, dar n-am înțeles; și am zis: «O, Domnul meu, care va fi sfârșitul acestor lucruri?» Și El a zis: «Du-te, Daniele, căci cuvintele acestea sunt închise și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și încercați; dar cei răi vor face răul, și niciunul dintre cei răi nu va înțelege, însă cei înțelepți vor înțelege. Și de la vremea când jertfa necurmată va fi înlăturată și va fi așezată urâciunea pustiitorului, vor fi o mie două sute nouăzeci de zile. Ferice de cel ce va aștepta și va ajunge la o mie trei sute treizeci și cinci de zile. Dar tu, du-te pe calea ta până la sfârșit; tu te vei odihni și te vei ridica în partea ta de moștenire la sfârșitul zilelor.»”

„A fost Leul din seminția lui Iuda Cel care a deschis cartea pecetluită și i-a dat lui Ioan descoperirea a ceea ce avea să fie în aceste zile din urmă.”

„Daniel a stat în partea sa pentru a-și purta mărturia, care a fost pecetluită până la vremea sfârșitului, când solia primului înger urma să fie proclamată lumii noastre. Aceste lucruri sunt de o importanță infinită în aceste zile de pe urmă; dar, în timp ce «mulți vor fi curățiți, albiți și încercați», «cei răi vor face răul; și niciunul dintre cei răi nu va înțelege». Cât de adevărat este acest lucru! Păcatul este călcarea Legii lui Dumnezeu; iar aceia care nu vor primi lumina cu privire la Legea lui Dumnezeu nu vor înțelege proclamarea soliilor primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger. Cartea lui Daniel este desigilată în Apocalipsa dată lui Ioan și ne poartă înainte până la ultimele scene ale istoriei acestui pământ.”

„Oare frații noștri vor ține seama că trăim în mijlocul primejdiilor zilelor de pe urmă? Citiți Apocalipsa în legătură cu Daniel. Învățați aceste lucruri.” Testimonies to Ministers, 112–115.